

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Wildové a soudkyň JUDr. Blanky Bendové a JUDr. Vladimíry Čítkové ve věci

žalobce: ██████ P. G. ██████ narozený ██████
bytem ██████
zastoupený advokatem Mgr. Pavlem Strnadem, Ph.D.
sídlem Dlouhá 730/35, 110 00 Praha 1

proti
žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o náhradu škody,

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 4. května 2023, č.j. 25 C 114/2019-625, .

takto:

- I. Odvolací řízení o odvolání žalované ze dne 13. 6. 2023 **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 6 655 833,33 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % p. a. od 14. 5. 2019 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), zamítl žalobu, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 5 344 166,67 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % p. a. od 14. 5. 2019 do zaplacení (výrok II.) a uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 126 692,82 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho advokáta (výrok III.).
2. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobce domáhal náhrady škody a nemajetkové újmy, která mu měla vzniknout v důsledku nezákonného trestního stíhání. Žalobce byl stíhán pro skutek spočívající v tom, že jako člen představenstva společnosti ██████ (dále jen ██████ společně s ostatními členy představenstva úmyslně způsobil škodu ve výši 12 000 000 USD, tedy 221 232 000 Kč tím, že členové představenstva projednali a schválili žádost o poskytnutí úvěru společnosti ██████ čímž měli porušit svou povinnost výkonu volené funkce s péčí řádného hospodáře, tedy se měl dopustit trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1 a 2 trestního zákona a porušování závazných pravidel hospodářského styku dle § 127 odst. 1 trestního zákona, účinného do 31. 12. 2009. Trestní stíhání probíhalo od 21. 7. 2014 do 16. 5. 2018, kdy bylo zastaveno. Žalobce byl v době zahájení trestního stíhání zkušeným bankovním manažerem v nejproduktivnějším věku 53 let, trestní stíhání pro něj znamenalo doživotní diskvalifikaci z daného profesního života. Žalobce požadoval ušlý zisk ve výši 12 000 000 Kč, který mu ušel za dobu 4 let z důvodu vyřazení z výběrových řízení, náhradu nemajetkové újmy z důvodu nezákonného trestního stíhání ve výši 20 000 000 Kč a náhradu nemajetkové újmy z důvodu nepřiměřeně dlouhého řízení ve výši 85 017 Kč.
3. Rozsudky soudu I. stupně ze dne 3. 6. 2021, č. j. 25 C 144/2019-489 a ze dne 16. 2. 2022, č. j. 25 C 114/2019 - 569 bylo pravomocně rozhodnuto o všech uplatněných nárocích žalobce,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Václavíková

a to s výjimkou nároku na náhradu škody představující ušlý zisk žalobce ve výši 12 000 000 Kč s příslušenstvím, který mu ušel za dobu 4 let trestního stíhání z důvodu vyřazení ve výběrovém řízení na pozici [REDAKCE] v důsledku nezákonného trestního stíhání. V tomto rozsahu zrušil Městský soud v Praze svým rozsudkem ze dne 15. 9. 2022, č. j. 58 Co 218/2022 – 606 na základě odvolání žalobce rozsudek soudu I. stupně ze dne 16. 2. 2022, č. j. 25 C 114/2019 - 569, kterým byl tento nárok zamítnut, a vrátil v tomto rozsahu věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Odvolací soud v rámci odůvodnění vyslovil pro soud prvního stupně závazný právní názor, že shledal nárok žalobce na náhradu ušlého zisku opodstatněným. Soudu I. stupně pak uložil, aby se dále zabýval posouzením výše nároku z titulu ušlého zisku, resp. aby posoudil, zda dosud provedené důkazy postačují k rozhodnutí o výši nároku žalobce, případně provedl další důkazy žalobcem navržené, případně žalobce vyzval postupem podle § 118a odst. 3 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dále jen „o. s. ř.“ k označení důkazů k prokázání výše nároku, a poté o výši nároku rozhodl.

4. Soud I. stupně zejm. po citaci ust. 8 odst. 1, § 26 zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) dospěl k závěru, že provedenými důkazy žalobce prokázal, že pozice [REDAKCE] byla obsazena od 1. 11. 2014 s tím, že pokud by na ni nastoupil žalobce, byla mu nabídnuta základní mzda 2 000 000 Kč a variabilní složka dosahující až částky 1 000 000 Kč, tedy v celkovém součtu cílové odměna ve výši 3 000 000 Kč ročně. Vzhledem k tomu, že variabilní složka není nároková, ale závislá na splnění výkonnostních ukazatelů a žalobcova tvrzení nesměřovala k prokázání toho, jaké konkrétní výkonnostní kritéria by bylo nutné pro získání variabilní složky splnit a k prokázání toho, že by je žalobce při obvyklém běhu událostí splnil, vycházel prvostupňový soud při stanovení výše škody pouze pro prokázané výše pevné části odměny, kterou by v případě, že by nastoupil na daném místo, žalobce získal. Žalobě tak vyhověl ohledně částky 6 655 833,33 Kč s přísl. (za období od 1. 11. 2014 do 16. 5. 2018, sníženou za období roku 2016 až 2018 o částku 15 000 Kč za každý měsíc), ve zbývajícím rozsahu ji shledal nedůvodnou. O náhradě nákladů řízení rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.
5. Proti rozsudku prvostupňového soudu podala žalovaná včasné blanketní odvolání ze dne 13. 6. 2023, kdy brojila proti výroku I. a III., následně podáním ze dne 14. 6. 2023 vzala odvolání v plném rozsahu zpět.
6. Podle § 207 odst. 2 o. s. ř. dokud o odvolání nebylo rozhodnuto, je možno vzít je zpět; v takovém případě odvolací soud odvolací řízení zastaví. Vzal-li někdo odvolání zpět, nemůže je podat znovu.
7. S ohledem na výše uvedené odvolací soud řízení o odvolání žalované v souladu se shora citovaným ust. § 207 odst. 2 o. s. ř. zastavil.
8. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 224 odst. 1 a § 146 odst. 2 věta první o. s. ř., když žalobci v této fázi řízení žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. e/ o. s. ř.).

Praha 24. července 2023

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Václavíková